

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.059 van 23 november 2000
in de zaak A. 92.543/VII-21.555.**

In zake : Yvan DEMOL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Yvan DEMOL op 9 juni 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 6 april 2000 waarbij het beroep ingesteld door de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden van 29 november 1999 houdende het verlenen aan verzoeker van de vergunning voor het veranderen van een bestaand rundveebedrijf, gelegen aan de Ninoofsesteenweg 150 te Vollezele, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober
2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
Ph. VAN WESEMAEL die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt
voor verzoeker, en van Advocaat K. VAN ALSENOY, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker heeft in de loop van 1999 een
bestaand rundveebedrijf, gelegen aan de
Ninoofsesteenweg 150 te Galmaarden (Vollezele), overge-
nomen.

Volgens een bij besluit van het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden van
29 november 1990 verleende aktename die geldt als
vergunning mochten op het moment van de overname op de
inrichting maximaal zestig runderen gehouden worden.

1.2. Op 18 augustus 1999, dat is ongeveer gelijktijdig met de overname, dient verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden een aanvraag in tot uitbreiding van de bestaande inrichting met een nieuwe stal voor zestig runderen en de opslag van 1.279 m³ vaste dierlijke mest.

Het aantal runderen dat op de inrichting gehouden wordt, zou daarmee verdubbeld worden.

1.3. Op 29 november 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Galmaarden de gevraagde vergunning voor een termijn die samenvalt met de lopende basisvergunning.

Verzoeker stelt dat hij op 18 oktober 1999 de bouwvergunning voor de nieuwe stal heeft verkregen.

1.4. Met een op 23 december 1999 aangetekend verstuurd schrijven tekent de Vlaamse Landmaatschappij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant beroep aan tegen bovengenoemd vergunningsbesluit van 29 november 1999.

Het beroep wordt ontvankelijk verklaard op 6 januari 2000 en op dezelfde datum wordt verzoeker ervan in kennis gesteld dat een ontvankelijk bevonden beroep is ingesteld tegen de in eerste aanleg genomen beslissing over de vergunningsaanvraag en dat dit beroep een schorsende werking heeft.

1.5. Nadat in het kader van de beroepsprocedure de nodige adviezen werden uitgebracht, wordt met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 6 april 2000 het beroep van de Vlaamse Landmaatschappij gegrond verklaard, wordt het beroepen besluit opgeheven en wordt aan verzoeker de gevraagde vergunning geweigerd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift volgende uiteenzetting geeft :

"Door de bestreden beslissing wordt de door verzoeker ingediende aanvraag tot uitbreiding van de uitbating van zijn bestaand en vergund runderbedrijf volledig en integraal geweigerd.

Hierdoor wordt de verdere uitbating van de inrichting bedreigd. Het bestreden besluit zou verzoeker immers verplichten om een nieuw gebouwde stal leeg te laten staan.

Zoals reeds aangehaald in de voorgaanden, heeft verzoeker pas zeer recent, met name in augustus 1999, het bedrijf van zijn schoonvader overgenomen, en werden hiervoor uiteraard zware financiële verbintenissen aangegaan. De investeringen die werden gedaan voor de overname van het bedrijf en de bouw en de inrichting van de nieuwe stal, komen wegens het bestreden besluit dan ook op de helling te staan.

Het nadeel dat daaruit voortvloeit is ernstig, gezien daardoor naast het eigen inkomen van verzoeker, ook de bestaanszekerheid van diens echtgenote, die thans, net zoals verzoeker zelf, nog noodgedwongen buitenshuis werkzaam is, in gevaar wordt gebracht.

Verzoeker verliest door de bestreden beslissing elke mogelijkheid om het bedrijf eindelijk rendabel te maken, terwijl de recent aangegane financiële verbintenissen echter onverminderd gehandhaafd blijven.

Voor de bestaande landbouwuitleiding zijn bij het Gemeentekrediet nog verscheidene leningen lopende :

- krediet afgesloten in 1990 voor 3.000.000 Fr.;
- krediet afgesloten in januari 1996 voor 1.550.000 Fr.

Voor de bouw van de nieuwe zoogkoeienstal werd op 17 september 1999 bij de Generale Bank een lening afgesloten van 5.000.000 Fr. De terugbetaling van die lening werd bepaald op 240 maandelijkse terugbetalingen, waarvan de laatste betaling zal moeten gebeuren op 30 maart 2020.

Verzoeker voegt desbetreffende in bijlage een schrijven dd. 9 juni 2000 vanwege de Fortis Bank, met in bijlage de constante kapitaalsaflossingen van het investeringskrediet.

Gecombineerd dient verzoeker de komende jaren aldus aan de bank gemiddeld volgende bedragen terug te betalen (cf. hiervoor de brieven dd. 15 april 1990 en 16 januari 1996 van het Gemeentekrediet en 9 juni 2000 van de Fortis Bank) :

2001 tot en met 2005 : 990.000 Fr.

2006 tot en met 2019 : 525.000 Fr.

Het is dus duidelijk dat de opgelegde status quo verzoeker in zware financiële moeilijkheden zal brengen, gezien hij niet over de verwachte inkomsten uit de landbouwactiviteit kan beschikken om de aangegane leningen af te lossen.

De handhaving van de bestaande toestand op het bedrijf zou tot gevolg hebben dat verzoeker met deze leninglasten blijvend opgezadeld zou zitten, terwijl uit de uitbating van het bedrijf geen hogere inkomsten kunnen gegenereerd worden om deze lasten af te lossen.

Indien verzoeker immers geen 120 runderen zou mogen exploiteren, genereert de inrichting op zich immers onvoldoende inkomsten om in het levensonderhoud van hemzelf en zijn echtgenote te voorzien.

Stellen we bovenstaande bedragen tegenover de opbrengsten uit de uitbating van slechts 60 runderen, dan is de rekensom gauw gemaakt : in combinatie met het gemiddeld inkomen van verzoeker uit het landbouwbedrijf en de overige bedrijfskosten, zoals daar zijn loonwerkers, pachten, veeartsen en geneesmiddelen, aanvullende krachtvoerders, sproeistoffen, kunstmeststoffen, ..., rest er voor de komende jaren geen geld meer over om verzoeker en zijn gezin te onderhouden.

Dit is zeker zo in de huidige conjunctuur, waar de vele hormonenschandalen en de dioxinecrisis van 1999 de vleesprijzen drastisch hebben doen dalen.

Net zoals zijn collega's-veehouders in de sector, moet verzoeker de eindjes aan elkaar zien te knopen, en kan hij zich financieel niet veroorloven om een nieuw gebouwde stal leeg te laten staan.

Indien het bedrijf in zijn huidige toestand zou moeten gehandhaafd blijven, zal dit de situatie van verzoeker drastisch beïnvloeden en zal zulks reeds voor het jaar 2000 resulteren in een verder tekort.

Het is dus duidelijk dat het opgelegde behoud van de bestaande toestand het bedrijf van verzoeker permanent met de leninglasten zal opzadelen, hetgeen op korte termijn onvermijdelijk tot grote financiële

moeilijkheden moet leiden. Een zulke situatie kan onmogelijk worden hersteld indien pas na jaren een vernietigingsarrest zou tussenkomen.

Het niet toekennen van de schorsing van de tenuitvoerlegging leidt dan ook tot een verdere aftakeling van het bedrijf. De bestaanszekerheid van verzoeker en zijn gezin wordt zodoende ernstig in gevaar gebracht, waarbij het hen tevens onmogelijk zal zijn een financiële reserve op te bouwen om het hoofd te kunnen bieden aan onvoorziene omstandigheden en kosten.

De leegstand van de nieuwe stal in afwachting van een arrest van de Raad van State over het beroep tot nietigverklaring neemt daarenboven niet weg dat deze stal ondertussen onderhouden zal moeten worden teneinde deze in goede staat te houden.

Tegenover deze inspanningen en kosten staan dan echter geen verdiensten.

Daarnaast wenst verzoeker nog op te merken dat de inspanningen die hij zich wenst te getroosten om van de inrichting een leefbaar gezinsveeteeltbedrijf te maken, door de bestreden beslissing in de kiem worden gesmoord.

Het ernstig nadeel heeft bovendien ook nog een uitgesproken morele dimensie, wanneer men overweegt hoe verzoeker het slachtoffer dreigt te worden van de inconsequente houding van het bestuur in de vergunningsprocedure.

Nadat het College van Burgemeester en Schepenen in eerste instantie de vergunning had verleend, worden de onwettigheden opgestapeld in het bestreden besluit dat de regels van de correcte besluitvorming op verschillende punten met de voeten treedt (cf. hierna de middelen).

Resultaat is dat verzoeker plots geconfronteerd wordt met een dreiging dat zijn nieuw gebouwde stal nooit geëxploiteerd zou mogen worden, terwijl de aanvraag nochtans enkel een normale uitbreiding beoogde om het bedrijf ook in de toekomst nog leefbaar te houden, en in overeenstemming was met de wettelijke vereisten.

De bestreden beslissing brengt aldus de normale verdere uitbating van het veeteeltbedrijf van verzoeker op onverantwoorde en onnodige wijze in gevaar.

Om deze redenen is het nadeel voor verzoeker ernstig en onherstelbaar";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie doet gelden dat het financiële nadeel voortvloeit uit een recent afgesloten lening voor de bouw van een nieuwe zoogkoeienstal terwijl voor de bouw van die stal tot op heden nog geen definitieve bouwvergunning blijkt te zijn verleend;

2.3. Overwegende dat verzoeker zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel hoofdzakelijk vindt in het niet kunnen dragen van de leningslast; dat voor wat betreft de kredieten afgesloten in 1990 voor 3.000 000 fr. en in januari 1996 voor 1.550.000 fr. de opbrengst van de inrichting vóór de uitbreiding blijkbaar volstond om die leningen terug te betalen; dat verzoeker niet aantoonst dat dit thans niet meer het geval zou zijn; dat het blijkbaar de lening is ten bedrage van 5.000.000 fr., aangegaan voor de bouw van de nieuwe zoogkoeienstal, die verzoeker in financiële moeilijkheden dreigt te brengen; dat evenwel wordt vastgesteld dat verzoeker die lening reeds had aangegaan op 17 september 1999, dit is vooraleer hij naar zijn eigen zeggen op 18 oktober 1999 de vereiste bouwvergunning en op 29 november 1999 de vereiste milieuvergunning in eerste aanleg -en dus een precaire vergunning- had verkregen; dat aldus verzoeker zelf het risico heeft gelopen zich in financiële moeilijkheden te brengen;

2.4. Overwegende dat derhalve niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig november tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.